

ønsket, at man skulde orientere sig om begge de nævnte Spørgsmaal, hvorimod Statsadvokat Schlegel erklærede, at han ikke havde fundet Anledning til at udtale sig imod, at Statsadvokat Thomsen uofficielt søgte den af ham ønskede Oplysning hos Statsadvokaten i Aalborg eller hos vedkommende Politimester, medens der ikke havde været Tale om nogen Bemyndigelse hertil eller Godkendelse heraf. — Statsadvokat Thomsen telefonerede derefter til Statsadvokat Svenné Schmidt, og det fremgik af Erklæringerne om denne Telefonsamtale, at Sagen havde »faaet en højst uheldig Drejning«, idet Statsadvokat Svenné Schmidt havde opfattet Samtalen saaledes, at der principalt netop skulde skaffes Oplysning om Domsmandenes politiske Stilling, og desuden mere subsidiært om de to særlige Inhabilitetsgrunde. Statsadvokaten havde da telefonisk anmodet Politimester Jørgensen i Hadsund om paa diskret Maade at skaffe oplyst, hvorvidt nogen af de udnævnte Doms mænd i Sehested-Sagen var Nazist eller Medlem af L. S., og om de havde deltaget i Mødet i Terndruplund. Endelig havde Politimesteren videre-telefoneret denne Anmodning til Landbetjent Hoby i Skørping, som samme Dag havde henvendt sig civil til begge Domsmandene. — De indhentede Oplysninger gik derpaa ad telefonisk Vej tilbage til Statsadvokat Thomsen, idet Statsadvokat Svenné Schmidt samtidig gjorde den Opfattelse gældende, at der ikke var tilstrækkelig Grund til at kræve, at den Domsmand, som havde deltaget i Mødet i Terndruplund, skulde vige sit Sæde. Statsadvokat Thomsen, som delte denne Opfattelse, forelagde — stadig telefonisk — Oplysningerne for Statsadvokat Schlegel, der talte om Sagen med Rigsadvokaten, som tiltraadte, at der ikke skulde rejses Indsigelse mod Domsmanden.

I Tilslutning til sin Redegørelse oplæste Justitsministeren en Erklæring om Sagen fra Rigsadvokaten og føjede hertil: »Jeg er naturligvis enig med Rigsadvokaten i, at en Undersøgelse af Domsmandenes politiske Anskuelser er uden Interesse og ganske utilstedelig. Ogsaa politimæssige Afhøringer med det Formaal at konstatere, om der foreligger specielle Inhabilitetsgrunde i øvrigt for Domsmandene, anser jeg for uberettiget, hvad enten disse Afhøringer foretages mere eller mindre diskret og Afhøring vedrørende politisk Opfattelse er ikke alene uberettiget, det er uforsvarligt, det er direkte i Strid med Retsplejelovens § 66, der jo udtrykkelig foreskriver Ligestilling for Domsmand og Dommere. Ingen Statsadvokat eller Politimester her i Landet, det tør jeg roligt hævde, vilde finde paa eller blot tænke sig Muligheden af en politimæssig Undersøgelse af en Dommers mulige politiske Opfattelse. At tolerere en forskellig Optræden i